От уже п’ятнадцять літ
Ми все тягнемо в забрід,
І од спеки наше тіло
І змарніло й почорніло.
Гей, гей, панібрате,
І змарніло й почорніло!

Пізно спати ми лягли,
Як опівночі прийшли;
А вже сонечко край неба,
За роботу братись треба.
Гей, гей, панібрате,
За роботу братись треба!

Хліба з сіллю поїмо,
А водою зап’ємо;
Вітер з Дону повіває,
З неба сонце припікає.
Гей, гей, панібрате,
З неба сонце припікає!

Наша їжа голодна,
Вода в Дону холодна:
Ми, як звірі, виростали,
До всього попривикали!
Гей, гей, панібрате,
До всього попривикали!

Як до Тройці проробим,
На одежу заробим:
А ще треба нам робити,
Щоб і їсти, щоб і пити.
Гей, гей, панібрате,
Щоб і їсти, щоб і пити!

От уже п’ятнадцять літ
Ми все тягнемо в забрід.
І од спеки наше тіло
І змарніло й почорніло.
Гей, гей, панібрате,
І змарніло й почорніло.

1876